

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716010038
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7716010038.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovéj, v trestnej veci proti obžalovanému O. K. a spol. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/12/2016 zo dňa 16. 6. 2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 24. októbra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných O. K., K. Y. a W. T..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce napadnutým rozsudkom uznal obžalovaných O. K., K. Y. a W. T. vinnými zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pre skutok, že

obžalovaní v dobe najneskôr od 15.5.2015 do 1.7.2015 v meste Michalovce na základe predchádzajúcej dohody násilím a hrozbou násilia nútili poškodeného C. V., aby im pravidelne vyplácal finančnú hotovosť a to takým spôsobom, že ho dňa 15.5.2015 telefonicky vylákali z miesta jeho prechodného pobytu za obytný blok na ulicu Užhorodskú 10 v Michalovciach, kde mu povedali, že im musí platiť v týždenných alebo mesačných intervaloch bližšie nešpecifikované sumy za to, že môže pokojne žiť v meste Michalovce, pričom mu povedali, že on nie je jediný na zozname a ak odmietne platiť, tak ho k tomu donútia a následne ho obžalovaný O. K. fyzicky napadol tak, že ho udrel päšťou do pravej strany krku, pričom mu povedali, že toto je na výstrahu, aby vedel čo ho čaká, ak nebude platiť, pričom týmto fyzickým napadnutím poškodenému bolo spôsobené zranenie a to pomliaždenie krčnej chrbtice s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 5 dní.

Súd im za to uložil :

obžalovanému Romanovi K. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h, m/Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/171/2015 zo dňa 28.1.2016, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému K. Y. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h, m/Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce sp. zn. OT/77/2016 zo dňa 13.4.2016, kde mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obžalovanému W. T. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní O. K., K. Y. a W. T..

Obžalovaný O. K. v písomných dôvodoch podaného odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že celé trestné konanie je postavené len na jedinej výpovedi poškodeného C. V., pričom podľa názoru obhajoby poškodený V. uviedol skutočnosti, z ktorých vyplýva, že obžalovaný O. K. s poškodeným nekomunikoval a nevydieral ho a teda poškodenému sa nevyhrážal, takže sa nemohol dopustiť trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný síce pripustil, že udrel poškodeného, avšak toto napadnutie nesúviselo s vyhrázaním a teda absentuje príčinná súvislosť medzi jeho konaním a vyhrázaním. Fyzický útok bol tak dôsledkom predchádzajúcich nezhôd. Tvrdenia poškodeného C. V. považuje za účelové a nehodnoverné. V tejto súvislosti bolo podľa názoru obhajoby potrebné hodnovernosť jeho výpovede preukázať znaleckým dokazovaním z odboru psychológia. Dôkazy, na základe ktorých bol obžalovaný K. odsúdený sú nedostatočné a nemožno na ich základe jednoznačne uznať obžalovaného za vinného. Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný K. Y. v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že je absolútne nevinný, s nikým sa nedohodol na tom, že zavolá poškodeného V. vonku a už vôbec nie, že ho tam bude nejakým spôsobom vydierať. W. T. klame keď tvrdí, že keď vyšiel vonku z bytu, on už stál s K. a čakali na V.. Obaja spoluobžalovaní ho naopak presviedčali, aby predmetnú trestnú vec tzv. vzal na seba, pretože jemu nič neurobia. Skutok, ktorý sa stal však spáchali výlučne K. a T.. Nemá žiaden podiel na spáchaní skutku, absolútne nevedel o čo ide T. a K., do žiadnej debaty sa nezapojil a nijakým spôsobom sa V. nevyhrážal. Žiada, aby ho Krajský súd v Košiciach spod obžaloby oslobodil alebo vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný W. T. taktiež prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že súd prvého stupňa sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pretože z vykonaných dôkazov nemožno pri správnom hodnotení pokladať za preukázané, že sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe. Závery súdu prvého stupňa sú tak nesprávne a je toho názoru, že jeho vina jednoznačne a nepochybné preukázaná nebola. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď poškodeného C. V., ktorá od začiatku celého trestného konania nie jednoznačná, pochybná a plná rozporov. Súd prvého stupňa sa náležite nevysporiadal z bližšie nešpecifikovanou a nekonkrétnou formuláciou jeho konania popísaného v skutku obžaloby, ktoré je súčasťou objektívnej stránky žalovaného zločinu vydierania a za tohto stavu takéto konanie posúdil ako násilie, hrozbu násilia a inej ťažkej ujmy z jeho strany k poškodenému a mal za preukázané naplnenie objektívnej stránky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Súd prvého stupňa pochybil, ak prihladol ako na dôkazy na úradné záznamy o výkone polície, ktoré sú bez akejkoľvek procesnej hodnoty a následne aj na týchto záznamoch založil odsúdenie obžalovaných. Súd prvého stupňa mal, vzhľadom na nedostatok usvedčujúcich dôkazov, pri hodnotení vykonaného dokazovania využiť zásadu in dubio pro reo, ktorá

vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. a spod obžaloby ho oslobodiť z dôvodu, že nebolo dokázané, že tento skutok spáchal. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaných.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd na podklade vykonaného dokazovania správne uviedol a vyhodnotil, že obžalovaní sú zo spáchania žalovanej trestnej činnosti usvedčení najmä výpoveďou poškodeného C. V., ktorý v rámci svojej výpovede popísal priebeh incidentu tak, ako ho vnímal, pričom uviedol, že na stretnutie s obžalovanými bol vylákaný telefonátom alebo SMS správou K. Y., pričom následne podrobne popísal aj priebeh komunikácie a konania jednotlivých obžalovaných, z ktorého mal reálny strach, pričom počas stretnutia bol z tohto dôvodu úplne roztrasený a nedokázal si ani pripáliť cigaretu, kde spočiatku sa snažil s obžalovaným T. vyjednávať o sume peňazí, ktorú by mal platiť, keďže zo správania K. vycítil možnosť útoku a jeho napadnutia, k čomu napokon aj došlo.

V tejto súvislosti okresný súd správne poukázal aj na výpovede jednotlivých obžalovaných na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, v ktorých obžalovaný K. Y., ako aj W. T. taktiež popísali napadnutie poškodeného C.. Na podklade výpovedí oboch týchto obžalovaných následne okresný súd správne vyhodnotil, že skutočne došlo k fyzickému napadnutiu C. V. pri stretnutí s obžalovanými, kde v podstate zhodne obaja označili, hoci aj nepriamo ako útočníka O. K.. K. Y. potvrdil aj tú skutočnosť, že O. K. pýtal od poškodeného peniaze s tým, aby si vybral ako a koľko bude platiť.

V rámci hodnotenia vykonaného dokazovania sa okresný súd zaoberal aj obhajobou obžalovaných, ktorú však správne, vzhľadom na vykonané dokazovanie vyhodnotil ako účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu a vyvrátenú. Vzhľadom na preukázaný priebeh skutku a to tak z výpovede poškodeného, ako aj obžalovaných K. Y. a W. T., ani podľa názoru krajského súdu neobstojí obhajoba obžalovaného O. K. v tom smere, že je síce pravdou, že fyzicky zaútočil na C. V., avšak v dôsledku ich predchádzajúcich nezhôd.

Čo sa týka obhajoby K. Y. a W. T. okresný súd správne uviedol, že obaja v rámci svojich výpovedí označovali ako páchatelia trestnej činnosti inú osobu, resp. v snahe vyvinieť sa z podozrenia, poukazovali ako na páchatelia na iného zo spoluobžalovaných.

Podrobne sa okresný súd vysporiadal s hodnovernosťou výpovede poškodeného C. V. a to aj v nadväznosti na výpoveď svedka C. C..

Pokiaľ ide o námietku obhajoby vo vzťahu k oboznámeniu konkrétnych úradných záznamov polície krajský súd konštatuje, že rozhodnutie o vine u všetkých troch obžalovaných je možné založiť na vykonanom dokazovaní aj bez prihliadnutia na predmetné úradné záznamy.

Vo vzťahu k namietanej skutočnosti a teda, že konaním jednotlivých obžalovaných neboli naplnené pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania, považuje krajský súd za potrebné uviesť, že predmetný trestný čin bol spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Za spolupáchateľa je potrebné posudzovať aj páchatela, ktorý po spoločnej výslovnej alebo konkludentnej dohode naplní len niektorý zo znakov skutkovej podstaty, ktorá je potom naplnená v celkovom súhrnnom konaní všetkých páchatel'ov. Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti stačí aj dohoda konkludentná, pri ktorej každý zo spolupáchateľov si musí uvedomovať, že jeho konanie a konanie ostatných spolupáchateľov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. musí s tým byť aspoň uzrozumený. K uvedenému ďalej krajský súd uvádza, že je bez významu akým spôsobom sa jednotliví spolupáchatelia podieľali na výsledku trestnej činnosti, teda či každý svojím konaním naplnil všetky znaky daného trestného činu, alebo je konanie každého iba článkom reťazca, ktorý prispel k priamemu vykonaniu trestného činu tak, ako tomu bolo v tomto konkrétnom prípade. Na základe vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaní sa trestnej činnosti dopustili spoločne a svojím konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 189 ods. 1 Tr. zák. z hľadiska tak objektívnej, ako aj subjektívnej stránky, čo v konečnom dôsledku okresný súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku a to s uvedením konkrétnych skutkových okolností v predmetnej trestnej veci.

Podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom sa okresný súd vysporiadal aj s osobami všetkých obžalovaných a ich predchádzajúcim životom v súvislosti s rozhodovaním o treste.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu, prechádzajúceho života obžalovaných, vrátane ich predchádzajúcej trestnej činnosti, resp. trestnej činnosti, za ktorú už boli odsúdení, vrátane poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a všetkých skutočností majúcich význam z hľadiska určenia druhu trestu a jeho výmery, sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že tresty uložené jednotlivým obžalovaným spĺňajú všetky kritériá z tak hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.